

jeg troer, at hvor Loven har tilfagt dette Tjende Ret i Hunsbøndens Giendele, bør mere fraliggende Sager, saasom Skibsrederi, ikke betage det denne dets Ret, og det skal altsaa have Fortrinet for Skibsbesætningen. — Fra den samme meget omtalte Lov har jeg ligeledes laant Forslaget under Nr. 50, der gaaer ud paa, at fra den Tid, Skibet er seilfærdigt, kan Tungen af Skibsfolkets hæftes for Gjæld, at Skibsfolkets Gang- og Røielæder under ingen Omstændigheder kunne belægges med Arrest eller Beslag, ligesom der ei heller kan gjøres Indførsel deri. Dette vilde let kunde give Anledning til Forsinkelser for Skibet, til Tab for Skipper og Røeder, og da vi vide, eller da det i det Mindste er blevet os sagt, hvad jeg ogsaa er enig i, at Skibsfolk ikke ere ganske myndige i deres Opdræden, om de end kunne være det i Alder, troer jeg, at der er god Grund til at støtte en Besætning imod enten Fristelser eller Forsførelser til at sætte deres Gang- eller Røielæder i Fare for at behæftes, fordi de have gjort Gjæld. Forslagene under Nr. 50, 49 og 47 troer jeg med fortrinlig Grund at kunne anbefale til de ærede Herreres særdeles Bevaagenhed. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 56 skal jeg komme tilbage til en Ytring, der saaldt her igaar angaaende de store Banstæligheder, det kunde berede Ministeriet, hvis det skulde sørge for Detaillen af Mandstabs Forspleining. Det vil deraf sees, at de Medlemmer, der have stillet dette Forslag, have sluttet sig til den § 43, som er vedtagen i Landstinget, overensstemmende med, hvad der ogsaa er foreslaaet af Ministeriet i Henseende til, at Indenrigsministeriet skal fastsætte Forspleiningen, men det maa være ved en sær Forglemmelse, at man paa det ene Sted har kunnet slutte sig dertil, og paa et andet Sted har kunnet finde, at det var en urimelig Fordring at stille til Ministeriets Arbeidsdygtighed og dets Tid. — Den samme Forunderlighed finder jeg ogsaa i Ændringsforslaget under Nr. 60, som er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Han omtalte nemlig igaar, at den Lov, vi her gabe, var for danske Matroser, men i dette Forslag vil han have, at fremmede Matroser

skulle underkaste sig den. Jeg seer ikke, at der kan være nogen Forskjel i saa Henseende paa det ene Sted fremfor paa det andet, men maa skee det ærede Medlem, hvis han finder sig besejret dertil, kan give oplysende Bemærkninger, hvorefter vi kunne komme til at forstaae dette.

Tscherning: Under Nr. 41 og 43 er der fremkommet to Forslag, som til en vis Grad falde sammen, men det kommer mig for, som om intet af dem i Grunden fyldestgjør deres Formaal. Deres Formaal er, at en Mand, som, efter at have sluttet Hyrecontract, kommer i en saadan Stilling, at det maa være ham om at gjøre at faae denne Contract til at ophøre, skulde kunne frigjøre sig for den, ved at skaffe en anden Mand i sit Sted. Dette er vist fuldkommen rigtigt, men at indskrænke Bestemmelsen til visse enkelte Tilfælde, nemlig at en Mand kan blive forfremmet til en bedre Stilling, som Overstyrmand eller noget lignende, er ikke rigtigt. Enhver Mand, der indgaaer en Contract om en Tjeneste, han skal yde, har ikke derved givet sin Person, men kun den Tjeneste, der kan ydes af en Person af samme Art som han; altsaa maa efter min Overtydning Bestemmelsen være saaledes, at enhver Matros uden Undtagelse i ethvert Tilfælde, hvor han ikke har lyst til længere at opfylde den indgaaede Hyrecontract, ikke skylder mere at opfylde Contracten; naar han stiller en Mand for sig, der kan fyldestgjøre hans Tjeneste — hvem det nu forresten skal være, der skal sælge Dømmen i saa Henseende, Captainen eller en Anden. Ellers er det Salg af Personen, der finder Sted, og ikke af en Tjeneste, men enhver Hyrecontract gjælder ikke Personen, den gjælder kun en Forpligtelse til at skaffe en Tjenestehjælp tilveie for en vis Tid. Jeg troer, man bør stemme for det ene eller det andet af disse Forslag, idet en saadan Bestemmelse ganske vist savnes i Loven, men hvilket af dem man end stemmer for, bør de ærede Forslagsstillere drage Omsorg for inden sidste Behandling af Loven at give Bestemmelsen en saadan Stikkelse, at den svarer til sit naturlige Forhold. Er det Personen, som ved Forhyrecontracten har overgivet sig heelt